

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Turško-bolgarski dogovor.

„Post tot discrimina rerum“ prestopilo je združenje bolgarskega naroda iz faktičnega položaja na pravniško polje in tako se je približalo konečni stanovitosti. Bolgarski vladar in turški sultan sta se sporazumela in v Carigradu in v Sofiji se je oficijalno razglasilo, kakšni imajo biti v bodoče odnosi mej Vztočno Rumelijo ter bolgarsko kneževino na jedni in mej Turčijo na drugi strani, razglasilo se je, kakšen sad je bolgarskemu narodu dozorel iz preobrata Plovdivskega in iz vsega tistega, kar je prišlo za njim v prešlih štirih mesecih.

Kaj so dosegli Vztočni Rumelijci, ker so dne 18. septembra prošlega leta odpovedali se turškemu jarmu in kaj so dosegli Bolgari v kneževini, ker so takoj bili umeli klic ločenih bratov in se z njimi združili za smrt in življenje?

V Plovdivskem preobratu poznal je bolgarski narod le jednega gospodarja, le knezu Aleksandru je bil prisegel zvestobo. Umetni geografski pojem — Vztočna Rumelija — bi imel biti izbrisan, za bolgarski narod naj bi bila le jedna Bolgarija, knez Aleksander naj bi vladal le „severni in južni Bolgariji“.

Tega Bolgari neso tačas še dosegli, a vender so dosegli več, kakor bi bili, da jim ni dobra usoda ponudila prilike, razviti svoje kreposti in s svojo močjo odkazati zgodovini nenameravana pota. Brez bolgarsko-srbskega boja, brez bolgarskih zmag v njem bi se turški sultan ne bil podal v pogovore s svojim vazalom, v pogovore, iz katerih za turško oblast koristi ni bilo pričakovati. Ko pa se je bila takisto pokazala krepkovolnost bolgarska ne le nasproti diplomatom, marveč tudi krvnim sovražnikom, tedaj je videla visoka Porta, da je v njeno korist, ako takemu sosedu roko poda.

Mej Turčijo in bolgarskim narodom je sedaj sklenen jasen in tesen dogovor. Vztočna Rumelija dobi vsaj za bodočih pet let istega vladarja, katerega ima kneževina izza svojega osvobojenja. „Personalna unija“ veže bolgarski narod na severu in jugu od Balkana, knez Aleksander ima vsled koncesije turške vladati Bolgare. Ker se bode po istem

dogovoru popravil „organski statut“, rezultat teh poprav pač ne bode drugačen, kakor je „statut“ sedanj, ko so postave iz kneževine prenešene v Vztočno Rumelijo. „De facto“ imel bode bolgarski narod istega vladarja, samo da bode tu imenovan knez, tam guverner. Tako s turško voljo za bodočih pet let. Ako to potrdijo velike države in pretekli tista leta, potem bi imenovanje guvernerja ne imelo biti zavisno od potrdila „Evrope“, nego jedino le od volje sultanove.

Mi vidimo, da je po tem dogovoru bolgarsko združenje, „personalna unija“ z vsebino „realne unije“. Bolgarski pokrajini nemata istega imena, a za to imata isto upravo, isto justico in vojsko. Knez kot guverner je zavisen od sultana, toda le v času imenovanja, katerega pa nema biti bodočih pet let. Knezu Aleksandru ne bo treba zlorabiti guvernerske oblasti, da si pridobi popolno nezavisnost, prilika se mu utegne ponuditi, da si nezavisnost kupi z uslugo, storjeno sultanu. Od guvernerja do kneza, od Vztočne Rumelije do južne Bolgarije ni več daleč. Za te koncesije odstopa bolgarski knez nekaj selišč, obljubuje Turčiji pomoč v vojni ter redno plačevanje vztočno rumelijskega tributa.

Tako po turško-bolgarskem dogovoru. Ali nad tem dogovorom visi meč konferencije, katerej se ta dogovor ima predložiti. Velike države, katere so po Plovdivskem preobratu preganjale združenje bolgarsko ter tvrdo zahtevale „status quo“ na podlagi Berolinskega dogovora, pretresati utegnejo turško-bolgarski dogovor z namenom, da v njem najdejo kaj proti potrditvi govorečega. Proti vsokojakemu združenju Bolgarov v tačasnih razmerah je bila Rusija, — ali bode zapustila to stališče sedaj, ravno zavoljo dogovora, v katerem je zapisana nekaka pobratimija mej Turčijo in Bolgarsko, pobratimija, ki je pač v duhu protiruske „Evrope“, a nikakor ne more biti po mislih protibolgarske oficijalne Rusije? In ali ne bode Gladstone hotel, da je bolgarski narod dobil premalo, Turčija pa veliko preveč, ali ne bode zavoljo tega stopil z Rusijo proti turško-bolgarskemu sporazumljenju? Taka opravičena vprašanja se nam usiljujejo, tako slaba tla ima turško-bolgarski dogovor pod sabo. Nikakor se še ne more

trditi, da je s tem dogovorom rešeno bolgarsko vprašanje in da se Bolgari že smejo veseliti dobro vzgojenega sadu, ki se še veje drži.

Deželni zbor kranjski.

(XV. seja dne 16. januarja 1886.)

(Dalje.)

Zaradi poročila na c. kr. ministerstvo notranjih stvari, v katerem bi se seveda tudi moralo poročati o spremembi odgonskih postaj v naravnih hranilnih postajah in o napravi delavskih kolonij, obrnil se je pa c. kr. deželni predsednik dalje na deželni odbor, da bi mu v tem vprašanju stavil dolžne in utemeljene predloge, ker le v tem slučaju bilo bi mogoče upeljati obravnavo o taci, od deželnega zastopa stavljenih nasvetih. Dalje izdalo je tudi c. kr. deželno žandarmerijsko poveljništvo gledé ciganov primerne ukaze vsem podrejenim oddelkom in to naznanilo deželnemu odboru. Morebiti bode slavni deželni zbor našel povod še do drugih sklepov, po katerih naj bi se ravnal deželni odbor pri svojem daljnem postopanju v tej zadevi.

V izpeljavo v prvih treh odstavkih omenjenih deželnozbornih sklepov je visoka deželna vlada izdala ukaz na podrejene oblasti, katerega poročilo deželnega odbora omenja. Ukazu je pridejan izkaz o ciganih, ki imajo domovinstvo v naši deželi. Po tem izkazu bi bilo v našo deželo pristojnih 268 ciganov, med katerimi so šteti tudi otroci. Največ ciganov je pristojnih v političnem okraju Novomesto namreč 101, najsrečnejši v tej zadevi je okraj Kamniški, kjer nima noben cigan domovinstva. Mej vsemi cigani v našo deželo pristojnimi je 9 muzikantov, 7 konjskih kupcev, 13 kovačev, se ve da brez ognja in orodja in dva, ki dežebrane popravljata. Ta izkaz pa ni sestavljen na podlagi pravo-močnih razsodb političnih instancij o domovinstvu posameznih ciganskih oseb in rodovin ali na podlagi pripoznanega domovinstva od strani občin, ampak je sestavljen po poročilih žandarmerijskih postaj na Kranjskem samo nekako za informacijo o tem, koliko ciganov se navadno v enem ali drugem kraju nahaja. Torej ni ta izkaz avtentičen in odgonske postaje se ne morejo naslanjati nanj, ka-

LISTEK.

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman.

(Spisal Charles Nodier, poslovenil Jos. Kržišnik.)

(Dalje.)

IX.

Oh! najmilejša nada, naslajajoča mi srce, je uničenje. Oh! ne moti me, jedini ostali mi up! Zdi se mi, da bi se drznol sedaj-le proziti Sodnika svojega, naj me uniči. Zdi se mi, da bi bil sedaj-le pripravljen, uslišati me. Potem, o mamilna misel, potem bi me ne bilo več! Povrnili bi se v nežalni mir ničevosti, izbrisan iz števila bitij pozabljen od vseh stvari, od angelov, od Boga samega! Veselilni Bog, ozri se name: daj me kaosu nazaj, iz katerega si me vzel!

Klopstock.

Nekega dne, že blizu večera ustopila je Tonica v cerkev sv. Marka, da bi molila. Poslednji žarki zamirajoče zarje so prodirali skozi okna širo obokane kuplje ter povse ugašali po zatišjih udaljenih kapel. Jedva so osevali sahuči odsevi najznamenitejše mozaike v svodi in po zidi. Od tam širile so se rastoče sence bolj in bolj ter gostele

ob krepkih stebrih v ladiji, a naposled omračile z mrklo in nepremično temo kameneni tlak, razbrazdani, kakor okrožujoče ga morje, prihajajoče pogosto v svetišče, prisvajati si znova zemljo, katero so mu ljudje vzeli. Nekoliko korakov od sebe opazila je klečečega človeka; kazalo je, da mu je duša zelo zaglobljena v misli. Baš v istem trenutku prinesel je jeden duhovnik ove cerkve svetilko pred čudotvoren obraz, obešen v onem kraju in luč razdala je krog sebe slabotno in bežno svetlobo; a sijala je dovolj, da je Tonica mogla razpoznati Lotarja. On se nagloma dvigne in brzo odhaja; kar mu ona zastavi pot na dvori pred svetiščem. Prime ga za roko ter koraka nekoliko časa z njim, ne črhnovši ne besede; potem se jej razveže jezik in govori mu z iskreno nežnostjo:

— Za Boga, Lotar! pravi mu, kak nepokoje vas muči! Ali bi vas moglo biti sram, da ste kršćan in ali je ta vera toliko nevredna umnega duha, da bi se ne usojali priznavati jo pred svojimi prijatelji? Kar se dostaje mene, bila je, lahko vam trdim, največja moja peča, da sem še dvojila o vaši veri, in sedaj odvalil se mi je trd kamen od srca, ker dobro in za gotovo vem, da oba spoznavava istega Boga ter se nadejva oba iste bodočnosti.

— Bože mili! kaj govorite, draga Tonica?

odgovori Lotar. Čemu je bilo treba, da je privela zla mi usoda to razjasnilo? Toda ne ognem se je: pregrozno je, da bi varal tako blago dušo kakor je vaša. Človek, morebiti slabo organizovan, ne verujoč v vero, v katerej je bil rojen, ne umejoč, kar je še večja nesreča zanj, ni velike Previdnosti, vladajoče svet, ni nesmrtnega življenja duše, bolj je vreden pomilovanja, nego zgražanja; ali če bi zakrival svojo nevero z navidezno pobožnostjo, če bi čestil vse, kar česte drugi ljudje, le zato, da bi svet varal, če bi se njegov ošabni um v istem trenutku, ko se z verniki vred ponižno poklanja, upiral temu javnemu češčenju, ta človek bi bil strašansko potuhnenec, najperfidnejša in najgrša stvar na zemlji. Raje vam razkažem svoje srce v vsem njegovem omahovanju in vsej njegovej bedi. Majem se že od mladih nog mej potrebo in nemožnostjo, da bi veroval; muči me žeja po drugem življenju in nestrpljivost, da bi se dvignol vanje, a proganja me ob jednem uverjenje o ničavosti kakor furija, navezana na moje bitje: takov iskal sem dolgo časa, često, povsod onega Boga, po katerem moj obup hrepeni, po cerkvah, po templjih, po mošejah, po filozofskih in duhovenskih šolah, pa vesoljneji prirodi, katera mi ga kaže ter mi ga jemlje! Kedar mi že zapoznala noč dovolja, da pridem pod to

dar hočejo odgnati cigane. Neobhodno potrebno je, da se v resnici določi domovinstvo ciganov po občinah, in da se v resnici tudi poizve, kateri so naši deželani. Gospodarski odsek mora zategadelj v novič ponoviti prošnja na visoko vlado, kakor je izražena v točki 1. gori citovanih sklepov.

Kaj so okrajna glavarstva proti ciganom ukrepala in koliko potnih legitimacij so v pretečenem letu ciganom dala, se nikjer ne najde, znan je pa jeden slučaj, da je bil jeden cigan zaradi prestopka proti obrtni postavi kaznovan, ker se je pri prijetju po žandarmeriji izdal za konjskega kupca, pa ni obznanil nikake obrti in tudi ni plačeval nobene davka. Okrajna sodišča so imela v teku štirih mesecev s 198 cigani opraviti, od katerih je bilo 146 kaznovanih in 52 oproščenih. Najboljše se je godilo ciganom pri del. sodišči v Ljubljani, pri okrajnih sodiščih na Krškem in v Postojini, kjer so se od žandarmerije zaradi beračenja in potepuštva prijeti cigani kar nekaznovani izpuščali. Jednako se je zgodilo jedenkrat v Kamniku, kjer sodišče proti ciganom od žandarmov prijetim in k sodišči pripeljanim še postopati ni hotelo. Je že tako postopanje ciganom v spodbujajo k prostemu beračenju in postopanju, kako se hoče soditi o istini, da ni bil od vseh zaradi potepuštva obsojenih ciganov niti jeden za posilno delavnico "zrelim spoznan in vendar je to pri sedanjih razmerah jedino sredstvo, s katerim se ciganom pride do živega in s katerim bi se vsaj deloma zabranilo, da bi se ne plodili kakor kobilce: humaniteta ni na pravem mestu pri rešitvi ciganskega vprašanja. Ne morem pa zapustiti tega predmeta, da bi pohvalno ne omenil trudapolnega, poštvalnega postopanja žandarmerije proti ciganom pod vodstvom neumornega in skušenega deželnega poveljnika. Čita se kakor roman in ironija poročilo deželnega žandarmerijskega poveljnika na visoko deželno vlado od 20. januarja 1885 št. 54. Jeden sam žandarm je ustavil tropo ciganov obstoječo iz 65 glav, ki je jedno samo revno vas Klenik cele tri dni z beračenjem nadlegovala; 30 izmed njih je sam eskortiral k sodišči v Postojino, kjer so bili — oproščeni, češ, da so v Postojinskem okraji pristojni. V teku štirih mesecev namreč od 1. novembra 1884 do konca februarja 1885 je prišla žandarmerija 384 ciganov in to 335 zaradi beračenja in postopanja.

K dostavku 5 zgoraj navedenih deželnozbornih sklepov pozivlje visoko deželno predsedstvo v svojej noti na deželni odbor iz dne 10. aprila 1885 št. 513, da z ozirom na spremembo odgonskih postaj v hranilne postaje (Naturalverpflegstationen) in o napravi delavskih kolonij stavi konkretne in motivirane nasvete, ker mu je le v takem slučaju mogoče, započeti potrebne razprave.

Deželni odbor ni stavil do današnjega dne nobenih tacihi konkretnih in motiviranih nasvetov; zaradi tega hoče gospodarski odsek o tem vprašanju izreči svoje mnenje. (Dalje prih.)

Odpis zemljiškega davka po uimah.

Izmed predlogov 28. januarja t. l. državnemu Dunajskemu v obravnavo predloženih je za kmetovalce posebne važnosti načrt zakona zastran odpisa

zemljiškega davka po uimah. Novi zakon vzradostil bode gotovo mej drugim osobito zemljiške posestnike po naših slovenskih pokrajinah, po katerih napravljajo toča in povodnji leto za letom toliko škode ter prouzročujejo našemu že itak ubogemu kmetkemu stanu vedno večjo bedo in revščino. Oveselili se bodo pa tega zakona vsi lastniki zemljišč tembolj, ker se je od 1881. leta do letos vključno davkovnemu predpisu po novi uravnavi zemljiškega davka odpisoval davek še vedno po jako starih, iz leta 1843 izvirajočih, za uime pred uravnavo veljavnih določilih.

Napominani zakon dovoljuje poljedelcem odpis zemljiškega davka za škodo po uimah prouzročeno — ako zemljiški posestnik ne uživa davkovnega oproščenja v zmislu zakona z dne 23. maja 1883 (drž. zak. št. 83) —, kadar toča, voda ali ogenj uniči najmanj četrti del poljskih pridelkov, lastnikom gozdov pa, kadar ogenj poškoduje najmanj četrti del lesovja, pri gozdnih parcelah več nego 40 ha imejočih, torej vsekako 10 ha lesa.

Ista določila, kakor pri ognji, veljajo tudi za slučaje, če je treba po gozdnih sekati in odstranjevati drevje, da se zabrani nadaljno razširjanje škodljivih mrčesov in žužkov.

Kadar pa kake druge izredne in neodpravljive neizgode, kakor slana, dolgotrajna suša, mrčesi in miši po poljih napravijo toliko škode, da navstane mej ljudstvom radi tega začasna beda in revščina, daje zakon finančnemu ministru pooblastilo, da v zmislu in po določilih tega zakona odpise tudi kakovosti škode primerni del jednoletnega zemljiškega davka.

Za odpis zemljiškega davka merodajna je v obče kolikost uničenega čistega doneska po slednji cenitvi. Koliko je odpisati jednoletnega zemljiškega davka, veleva zakon v naslednjih štirih točkah. 1. Za škodo od jedne četrti do polovice čistega doneska 26%, 2. od polovice do tri četrti čistega doneska 50%, 3. nad tri četrti poškodovanega čistega doneska 75% jednoletnega davka in 4. za popolnem poškodovan čisti donesek celoletni davek.

Kakor vidimo, bode ta zakon veliko ugodnejši od prejšnjih določil za odpis zemljiškega davka po uimah, kajti dosedaj se za poškodbo jedne četrti poljskih pridelkov sploh ni nikdar nič davka odpisavalo in za poškodovano tretjino čistega doneska odpisali so tretji del jednoletnega davka le po onih krajih, kjer davkoplačevalci neso pridelovali pridelkov družega sadeža, kakor ajde, otave in repe.

Po novem zakonu ravnala bodo finančna oblastva, ko dobo Najvišje potrdilo, že pri odpisavanju zemljiškega davka po letošnjih uimah. B.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 5. februarja.

Samo po sebi je razumljivo, da sta Bismarckova govora v pruskem deželnem zboru pri debati o protipoljskem predlogu vzbudila veliko nevoljo mej Poljaki v Galiciji. Levovski krojači so sklenili, da ne bodo več kupovali blaga iz pruskih tovarn. Pa tudi drugi trgovci in obrtniki mislijo isto storiti. Tako bode nazadnje Bismarck s svojim ve-

— Ničavost! vsklikne Tonica. Lotar, na njo mislite? Oh, prijatelj dragi, vaša duša ni namenjena ničavosti! Verovali boste kedaj, če tudi le jeden hip, jeden sam hip; dojde trenutje, da se obudi nesmrtnost v Lotarjevem duhu, kakor v njegovem srci! Da bi bila smrtna duša Lotarjeva, Bože velesilni! in čemu bi bilo vse vesoljno stvarstvo, ako bi imela umreti duša Lotarjeva? Oh, kar se dostaje mene, nadaljuje nekoliko umirjena, jaz dobro čutim, de bodem živela, da ne poginem nikoli, da bodem imela v nemanjajočej se srečnej prihodnosti vse, kar mi je bilo toliko drago, svojega otca, svojo mater, blago svojo sestro... in jaz vem, da me vse boleti še toliko tužnega življenja, vse izkušnje, kojim more Previdnost podvreči slabotno bitje na tem kratkem poti od rojstva do smrti, nikedar ne dovedo do dovršenega brezupa, ker mi ostaje večnost, da ljubim in da sem ljubljena.

— Da ljubite! Tonica, vsklikne Lotar. Kateri človek je vreden, da bi ga vi ljubili?

Poslednje besede je govoril vstopajoč v sobano gospe Albertove, pomenljivo se smehljajoče. I Lotar se je nasmehljajal, a to ni bil on čarobni nasmev, kateri mu je obudilo včasih srečnosno razvedrenje. Britek in bolesten nasmev je bil, kateri se je zdel tuj njegovemu licu. (Dalje prih.)

likim sovraštvom proti Poljakom še škodoval nemškemu narodnemu gospodarstvu in koristil našemu domačemu proizvodstvu.

Vnanje države.

Srbsko-bolgarska mirovna pogajanja so se pričela. Kakor se poroča iz Bukurešta, Bolgarija zahteva vojno odškodnino. Bodo li mirovna pogajanja uspešna se še sedaj ne da sklepati. Zastopniki velevlavstij v Beogradu si jako prizadevajo, da bi Srbijo pregovorili, da sklene mir. Ruski zastopnik Persiani imel je pogovor z Garašaninom in mu toplo priporočal, da naj Srbi sklenejo hitro mir. Zastran vzhodno-rumelijskega vprašanja in Bregove naj pa nikar ne stavijo nikakih pogojev. Nazadnje je Persiani izjavil, da bodo zastopniki družih velevlavstij storili identične korake. Francoski in italijanski zastopnik dobila sta že nekda jednake instrukcije. Javno mnenje v Srbiji je pa baje jako razburjeno, ko se je zvedelo, da sta se Turčija in Bolgarija pogodili zastran Vzhodne Rumelije. Mnogi zahtevajo, da bi Mijatovića nazaj poklicali iz Bukurešta.

Srbija še ni odgovorila na kolektivno noto velevlavstij. Naročila je pa mnogo svinca in tisoč konj z Ogerskega, kateri se jej morajo hitro poslati. Srbi še sami ne vedo, kaj bi začeli, čakati hočejo, kako se razvijo daljši dogodki. Zategadelj bi radi mirovna pogajanja zavlekli, ali velevlavsti ne pusté da bi se ta stvar zavlačevala. — Vojni minister izdal je ukaz divizijskim poveljnikom, da naj pri sklicanju vojske jako vestno postopajo. Pri zadnjem mobilizovanju so se klicali le revnejši prebivalci, bogatejši pa ne, kar je vzbujalo pravično nevoljo. Ako se je kak premožnejši poklical, porabili so ga pri administrativnej službi. H kratu odločuje vojni minister, da je vojna dolžnost v Srbiji od 20 do 50 leta obvezna. Moštvo prve in druge rezerve mora se porabljeti pred sovražnikom, samo možje tretje rezerve se smejo rabiti za administrativno službo, ako se neso poklicali kot kombatanti k vojski. V slučaju splošne mobilizacije, imajo pa administrativno službo opravljati stareji in za vojno službo nesposobni. Vsled te naredbe vojnega ministra, morajo sedaj vsi uradniki in službujoči k vojakom. Ta naredba bode pa jako pomanjšala vojno navdušenje v Srbiji. Adrese na kralja, da naj se nadaljuje vojna, podpisovali so le uradniki in drugi ljudje, kateri so mislili, da njim ne bode treba na bojišče. Moštvo druge rezerve dveh batalijonov Požarevskega okrožja neče se javiti na poklic k okrajnemu nadomestnemu poveljništvu. Vojni minister želi, da se uporniki strogo kaznujejo, drugi ministri pa želé, da se z njimi preostro ne postopa, ker se bojé ustaje.

Pismo ruskega carja na bolgarskega kneza pravi, da se je car zelo razveselil knezovega pisma, in bode rad verjel zagotovljenjem zvestobe in udanosti, ako knez to le v dejanji pokaže. Iz tega se da sklepati, da v Rusiji nič prav ne zaupajo knezu. Pogodbo, katero je knez sklenil s sul-tanom, tudi ne bode povečala tega zaupanja.

Grška je odgovorila na kolektivno noto velevlavstij, da bi vsako oviranje svobodnega razpolaganja z vojnimi močmi Grške od strani velevlavstij nasprotovalo njeni nezavisnosti in njenim koristim. Zategadelj odklanja vsako odgovornost za nasledke kakega konflikta. Z družimi besedami Grška je odklonila zahtevanje Evrope in se naravnost izjavila, da se ne bode ozirala na želje vlastij. Kje pa je Grška vzela pogum, da se upa tako predrzno prezirati želje velevlavstij. Kakor se sodi, jo najorž kaka evropska velevlavst na skrivnem ščuje ali je vsaj daje upanje, da se bode za njo potegnila, ako bode treba. V Atenah se posebno nadejajo, da bode Gladstone podpiral grške težnje. Potem bi se Grkom ne bilo več bati takih zaprek od strani velevlavstij. Ako Anglija premeni svojo politiko, jo bode tudi Francija. Rusija se je že tako zaradi sorodstva mej rusko in grško vladajočo rodbino le nerada pridružila s svojimi ladjami pomorskej demonstraciji proti Grkom. Ako Anglija nastopi drugo politiko, bode zložno postopanje velevlavstij pri krajih. Vse to vedo grški državniki in zato tako prezirajo želje Evrope. Da nekatere vlasti ne marajo s silo postopati proti Grške, kaže to, da angleški in ruski veleposlanik nista hotela pritrditi ultimatumu, kateri je hotela Turčija poslati Grške.

Kakor se poroča iz Londona, bode novo angleško ministerstvo tako le sestavljeno: Gladstone „premier“ in prvi lord državnega zaklada, Herschel lord-kancelar, Spencer lord-predsednik tajnega sveta, Childers državni tajnik notranjih zadev, Roseberry državni tajnik vnanjih zadev, Granville državni tajnik kolonij, Kimberley državni tajnik Indije, Bannermann državni tajnik vojske, Harcourt zakladni kancelar, Ripon prvi lord administracije, Chamberlain predsednik lokalno-upravnega urada, Frevelyan minister za Škotsko, Mundella predsednik trgovskega urada, John Morley državni tajnik za Irsko, Charles Russel generalni pravnik. Večina angleških listov je zadovoljna s sestavo ministerstva.

V francoski zbornici se je prečitala pogodba z Madagaskarom. Ta pogodba je za Francoze jako ugodna. Pridobili so si vrhovno gospodstvo nad tem otokom, če tudi ni to formalno izrečeno. Madagaskarsko vlado bode nadzoroval francoski resident v Tanarivu, kateremu se bode dalo močno vojaško spremstvo. Pogajanja s tujimi vla-

obožje ter se sklonem, ne da bi me kdo videl, na stopnicah tega svetišča, prihajam goreče prosit Boga, da bi se javil mojej duši. Moj glas ga prosi, srce ga kliče, a nič mi ne odgovarja. Še bolj na gosto prizivam, ker tam sem varnejši, da ne bi varal kakega svedoka s kretanjem, katero bi mogel napačno tolmačiti, sredi gozdov, na peski samotnega obrežja, ali ležeč na ladiji, ostavljenjej volji silnih valov, iz nebes one svetlobe, katere nežna sladkoba bi me ozdravila vsega gorja! Kolikrat in s koliko gorečnostjo, o Bože mili, vrgel sem se na kolena pred neizmernim stvarstvom, proseč ga njegovega sestavitelja! Koliko srditih solz sem že prolil, ker sem ozrši se z nova v svoje srce, našel v njem samo dvojenje, neznanje in smrt! Tonica, vi trepetate, poslušajoč me! Oprostite mi, pomilujte me, ter umirite se! Oslepljenost bednega nesrečnika, katerega nebo zameta, ne dokazuje ničesar proti veri preproste duše. Verujte, Tonica, vaš Bog bistvuje, vaša duša je nesmrtna, vaša vera je prava. Ali ta Bog je razdelil svoje milosti in svoje kazni na skrivnostni način, z naprej videčim umom, javljajočim se v vseh njegovih delih. Dal je, da nesmrtnost že naprej čutijo čiste duše, za katere je nesmrtnost ustvarjena. Dušam, namenjenim že naprej za ničavost, pokazal je le golo ničavost.

dami vodil bode francoski resident v imenu kraljeve vlade. Imel bode pravico, kadar bode hotel, biti vsprejet pri kraljici v avdijenci. V njegovo varstvo bodo izročeni vsi tujci na otoku, za katere bodo veljali le francoski zakoni. Francija bode preskrbovala Madagasom instruktorje za domačo vojsko, profesorje, inženirje itd. Francozi bodo imeli pravico pridobivati si vsakovrstno premakljivo in nepremakljivo imovino na otoku. Za Francoze na Madagaskaru naseljene bodo veljali francoski zakoni in sodili je bodo le francoski sodci.

Dopisi.

Sj Krškega 4. februarja. (Vodnikova slavnost.) Vzlic slabemu vremenu, ki smo ga imeli na „Svečnico“, je pri nas „Vodnikova slavnost“ vendar le prav dobro izpala. Posebno nas je iznenadil nežni spol, ki se je veselice v tolikem številu udeležil, pohvaliti moramo „Krške dame“, ker se niso ustrašile slabe poti, ter so vendar počastile še svojo navzočnostjo naše „bralno društvo“. — Predno pa preidem k veselici samej, moram nekaj omeniti. Čudno se mi zdi, da se pri nas na Krškem ne more odpraviti tista neprijetna navada — namreč da „inteligencija“ tako pozno prihaja k veselici. Namesto, da bi se veselica pričela ob 7. uri, kakor je bilo napovedano, začne se še-le celo uro ali še več pozneje! Da morajo delujoče osebe na nekaterih milost po toliko časa čakati, je pač neumestno. Naj le pomislijo, da se pevci žrtvujejo, ne da bi imeli kakšen hasek od tega. Ravno tako se mi zdi, kakor bi nekaterim ne bilo po godu. Dozdeva se mi, da marsikateri o Krških pevcih — jednako z Goethejem v Faustu mislijo, ki pravi:

„Es thut mir lang' schon weh
Dass ich dich in der Gesellschaft seh.“

Toliko le mimo grede, da bi v prihodnje ta nedostanost izostala. Posamne točke veselice so se kaj dobro obnesle. V četverspevu „Njega ni“ je posebno dobro pel solist (g. M. iz Leskovca.) Pri tej pesni naj omenim, da potrebuje še veliko, veliko vaje, kajti nekateri akordi so se včasih nekako čudno ujemali. Upam, da bodo naši izvrstni pevci pri drugej priliki zamujeno popravili. Nekoliko je na glasove uplivalo slabo vreme, kar smo posebno opazili pri drugem glasju. — Posebno se je odlikoval basist (g. V.) v drugej pesmi „Mornar“ Ta samospjev s spremljevanjem na glasoviru (igral g. R.) je občinstvu neizmerno dopadel. Vsaj je pa tudi malo pevcev, ki bi ga umeli tako peti, kakor ravno naš g. basist.

Na to stopi na oder meščanski učitelj gosp. J. B. ter nam naslika v kratkem in izvrstnem govoru velike zasluge našega prvega pesnika V. Vodnika. On je bil prvi, — tako je poudarjal — gosp. govornik — ki je širil mej takrat po svetu še popolnoma pozabljenem narodu, ljudsko zavest. Vodnik je v slovenskej poeziji prvi oral ledino, nabiral „narodne pesmi“ ter tudi v duhu teh sam pesni koval. Se ve, da ne doseže svojih naslednikov: Fr. Preširna, S. Jenka, S. Gregorčiča, kar se tiče dovršenosti v pesnih; ali bil je vendar Vodnik — učenik in kažipot poznejšim pesnikom našim! G. govornik je še omenil, da se Vodnik ni pečal izključljivo s pesništvom, ampak je tudi veliko pisal v prozi. Po tem tacem so njegove zasluge na slovstvenem polju slovenskem velike važnosti — in naš prvi slovenski pesnik zasluži, da se ga s hvaležnostjo spominjamo.

V zadnej točki „Kdo je mar?“ zbor s spremljevanjem na glasoviru, so se vsi pevci odlikovali — osobito pa solisti gg. M. V. in Š.; v kvartetu pa g. tenorist V. — Posebno zahvalo pa zasluži gospica M. V., tukajšnja učiteljica, ki je tako izborno igrala na glasovirju. Tudi g. T.-ku vsa hvala, ki je pomagal gospici V. na glasovirju igrati, da je četrteroročno igranje vsem prav po godu bilo.

Po zvršitku koncerta se je pričelo s plesom, ki je trajal do belega dne. — Tako je naše bralno društvo obhajalo „Vodnikovo slavnost“, ki nam bode vsem udeležencem v trajnem spominu ostala. Odboru pa, ki se ni ustrašil velicah stroškov, kličem: Slava!

Iz Vinice 29. januarja. [Izv. dop.] Ko sem čital ukaz Ljubljanskega magistrata, da morajo hišniki Ljubljanski, ako zapade sneg, trotoirje vsaj do 7. ure zjutraj očistiti, mislil sem si, da bi ne bilo prav nič na škodo, ako bi kaj slícnega ukrenili gg. župani po deželi; saj oni imajo tudi skrbeti za blagor cest.

Najbolj sem se pri tem oziral na našo Belo Krajino, o koji je že vsakemu znano, da ima jako

slabe okrajne ceste. Največi reveži v tem oziru pa smo morda Viničani. Vedno in vedno se nam govori ter obeča, da se bode preložila okrajna cesta iz Črnomlja na Vinico, a stara, slaba in dolga sedanja cesta odstranila.

Der Worte sind genug gewechselt
Doch lasst uns einmal Thaten seh'n.

To jo treba uprav sedaj ukreniti, ko imamo most in vsled tega in živahnejši promet po tej cesti. Kaka pa je ta cesta, naj sklepa čestiti bralec sam. Posuje se, recimo jedenkrat na leto, in to spomladi mestu na jesen. In če zapade na zimo sneg, kakor na primer to zimo, leži mirno na tej cesti, dokler ga ne pobere jug. Kako je potem cesta, popisati se mi ne da. Grape, brezdna in bog si ga vedi kaj vse najdeš na njej. Smehljaš se morda, dragi bralec, čitajoč o tem „unicum“ kranjskih cest, a smehljal bi se ne, ako bi jo moral potrebovati. — Žrtev njena bil je pokojni vel. čast. gosp. župnik Rajko Kalan. Sneg je zapal in ležal mirno na okrajni cesti iz Vinice na Vrh, kakor mrtvec v grobu. Usoda je hotela, da se moral baš tedaj voziti omenjeni gosp. župnik po istej cesti. Uprežena sta bila dva konja, a le nesto mogla voziti. G. župnik bil je prisiljen stopiti z voza, ter iti peš. Tako pa se je gospod Kalan prehladil, zbolel ter preminil dne 30. pr. m.

In naša šolska mladina, ki hodi po dve uri in še od dalje v Vinico v šolo. — Ali bi se ne mogla prigoditi nesreča, koje bi bila kriva jedino malomarnost dotičnih oblasti?

Po mojih mislih treba bi bilo, da se okrajne ceste očistijo takoj prvi dan od snega. Skrbeti za to pa mora župan, ki naj pošlje občinskega slugo do posameznih gospodarjev ter jim naznani županov ukaz. Gospodarji se gotovo ne bodo branili majhnega dela, s katerim bi odvrnili marsikako možno nesrečo.

Saj vedo, da delajo le v svoj prid in na svojo korist.

Konečno naj omenim še neke nedostatnosti.

Dne 1. avgusta bila je v naši veliki občini volitev. Za župana voljen je bil gosp. Peter Malič, hišni posestnik in cestni odbornik ter 29 odbornikov, mej kojimi je č. g. Jurij König, župnik vinski. Ti odborniki imajo jedenkrat na leto, navadno proti koncu sejo. Za pot dobi vsak odbornik tedaj 50 kr. Ne razumem teh mož, katerim ne zadostuje odbornika čast, da bi jedenkrat na leto žrtvovali nekaj trenutkov v prid občini, temveč da hočejo poleg svoje časti še plačani biti. Ako pomislimo, da je 50 kr. za posameznega malo, a za vse skupaj veliko, kar čuditi se moramo, da so sploh odborniki taki, da radi 50 kr. škodujejo sebi na časti, občini in svojim sokmetom pa na imenji. To nesramnost uvideli so prvi vel. č. g. župnik, ter takoj v prvi seji predlagali, da naj se odstrani ta nepotrebna in škodljiva plača. — Osupnjeni so bili sicer odborniki, začuvši ta predlog ter počasi in strahopetno glasovali zanj, da so ga konečno venderle vsprejeli.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je šoli v Dramljah na dolnjem Štajerskem 250 gld.

— (Umrli) je včeraj v Šent Vidu pri Celovci g. Ivan Justin, črkostavec, bivši pevovodja Čitalnice Šišenske in delavskega pevskega društva „Slavec“. Truplo pokojnika, ki je neumorno gojil narodno petje, prepeljalo se bode ob stroških društva „Slavec“ in njegovih prijateljev iz Celovca v Ljubljano. Sprevod bode v nedeljo popoldne s kolodvora k sv. Krištofu. — Lahka mu zemljica!

— (Odlikovanje.) Uradni sluga pri deželni vladi, Josip Rupnik, dobil je povodom svojega umirovljenja srebrni križec za zasluge.

— (Zabavni večer) pisateljskega podpornega društva je jutri zvečer ob 8. uri. Ker je skrbjeno za mikavno berilo in za dobro petje (osmo-spev), nadejati se je obilne udeležbe.

— („Naša Sloga“) ima na prvem mestu odprto pismo g. vitezu Jettmaru, c. kr. okrajnemu glavarju v Voloskem, v katerem ga vpraša, je li res v 16. dan decembra zagledal na volišči gosp. župnika iz Moščenic okolustojecim rekel: „Bilo je odlučeno, da će se birati do 4. sata poslije podne, al počto je došao moščenički župnik, radite kako hočete, samo „šegavo“ i birajte makar do zore.“ Radovedni smo, kako se bode okrajni glavar Jettmar izgovarjal.

— („Zadruga“) izšla je 1. letošnja številka. Vsebina: Posojilniško poslovanje. — Računski sklepi posojilnic v Makolah, Konjicah, Sevnici in v Celji. Zadruga imenovana je posebno krepka, kajti imela je stroškov 271.951 gld. 9 kr., in ravno toliko dohodkov. Društvenikom dalo se je 82.351 gld. 64 kr. posojil, 35.000 gld. naložilo se je pri drugih zavodih, za 11.746 gld. nakupilo se je vrednostnih papirjev itd. Deleži 922 udov znašajo 11.722 gld., splošni in specijalni rezervni sklad pa 7762 gld. 11 kr. — Kdor se hoče poučiti o delovanji posojilnic, naj si naroči „Zadrugo“, ki za celo leto s pošiljanjem vred stoji samo 1 gld.

— (Občni zbor veteranskega kornega društva) vršil se je 2. februarja ob 9. uri zjutraj v magistratni dvorani v navzočnosti nad 130 udov. Korní poveljnik g. Mihalič opozarja v svojem nagovoru, da je po desetletnem obstanku društva to prvi zbor na podlagi novih pravil, ko se je veteransko društvo po izgledu družih veteranskih društev v Avstriji preustrojilo v korno veteransko društvo. Potem slika društveno delovanje v preteklem letu, posebno, kako so se udje trudili, da se izvežbajo za pomoč ranjenim in bolnim vojakom ob času vojne. Naglašja, da je preskrbljeno za dovoljno število veterancev za kolono kranjsko, katera se ima odposlati od društva „Rudečega križa“ na bojišče, kakor je tudi obilo izvežbanih veteranov za oskrbovanje v Ljubljano pripeljanih bolnih in ranjenih vojakov. Konečno zakliče poveljnik Mihalič, trikrat „Slava“ in „Živio“ presvetlemu cesarju, pokrovitelju društva, kateremu klicu vsi zborovalci navdušeno pritrdijo. Blagajnik in računovodja g. Skube poroča o denarnem stanju. Od 1. maja do 31. decembra bilo je dohodkov 1171 gld. 62 kr., stroškov 1140 gld. 34 kr., torej prebitka 31 gld. 28 kr. Za podporo bolnim udom in za pogrebe umrlih izdalo se je v šestih mesecih 546 gld. Udov šteje društvo 379, skupno premoženje pa, večinoma naloženo v kranjski hranilnici, iznaša 5170 gld. 83 kr. Računski sklep se odobri, izreče blagajniku in računovodji g. Skube-tu za izvrstno postopanje zahvala zbora in se mu dovoli remuneracije 30 gld. Sprememba uniforme izroči se društvenemu odboru v predudarek. V odbor za triletno poslovanje se izvolijo gg.: kornim poveljnikom: J. Mihalič; njega namestnikom: A. Schafenrat; kornim tajnikom: J. Lichteneger; njega namestnikom: V. Bischof; blagajnikom in računovodjo Ivan Skube. V odbor so bili izvoljeni gg.: Lovre Blaznik, Dragotin Brosch, Ivan Cigoj, Jakob Čik, Anton Hočevár, Matija Horvat, Andrej Jagonak, Jurij Jarc, Ferdinand Jaut, Fran Kalan, Jurij Klobavš, Fran Lampel, Jakob Milavec, Fran Škof, Marka Špan, Josip Velkavrh, Matija Žgur in Anton Gams. Kornim stotnikom izvolil se je jednoglasno z velikim odobravanjem dosedanji društveni zastavonoša g. Matija Žgur. Častnim članom društva imenujejo se na predlog poveljnika g. Mihaliča: prevzvišeni knezoškof dr. Misija, general Mingazzi di Modigliano, ki je uredil veteranske sanitetne kolone Rudečega križa, dvorni svetnik grof Chorinsky, predsednik patrijotičnega društva Rudečega križa za Kranjsko, in posestnik Tomaž Ločnikar. Zdravnik g. Saurau, imenuje se društvenim zdravnikom. Konečno izreka se poveljniku g. Mihaliču jednoglasna zahvala, za izvrstno poslovanje in dovoli se mu v oigled jako mnogih stroškov vsakoletna častna nagrada. Predlog, da se ustanovi veteranska godba, izroči se odboru v predudarek, ter se dovoli zato kredita 500 gld. Poročati pa je o tem prihodnjemu občnemu zboru. S trikratnimi živio-klici ne presvetlega cesarja, sklene poveljnik zborovanje.

— (Tehniško društvo za Kranjsko.) Pri predvčerajšnjem, obilno obiskanem občnem zboru tega društva v društveni sobi (deželni muzeji), so se sklenili razni za povzdigo društva važni sklepi in predlagale razne spremembe pravil. Z veseljem se je pozdravil predlog predsednikov, da se izreče zahvala deželnemu odboru, da je brezplačno društvu prepustil sobo, prof. Senekoviču pa za njegove zasluge za društvo. Nadalje se je določil četrtak in sicer zvečer od 6. do 8. ure za tedenske shode. V vodstvo društva so se izvolili gg.: Arthur Blüthgen, sekcijski inženir; Emil Ziakowski, c. kr. profesor; Fran Witschel, deželni inženir; Fran Potočnik, stavbeni svetnik v p.; Vladimir Hraski, deželni inženerski asistent; Josip Liebenwein, delavničen načelnik; Adolf Tönnies, stavbeni mojster; Poka de Pokafalva, inženir; Anten Schwab, c. kr. stavbeni pristav.

— (Kmetijsko potovalno predavanje) ima tajnik c. kr. kmetijske družbe g. Gustav Pirc v nedeljo dne 7. t. m. dopoldne po prvi božji službi ob pol 8. uri v Mirni Peči in ravno ta dan popoldne po službi božji ob 3. uri v Prečni. Predavanja v obeh krajih je v šolskem poslopji.

— (Na deželni sadjarski in vinarski šoli pri Mariboru) prične šolsko leto v 1. dan marca.

— (Vabilo) k slavnostni besedi s plesom, katero priredi Šišenska čitalnica v nedeljo dne 7. februarja v čast in spomin prvega slovenskega pesnika Valentina Vodnika v Koslerjevi zimski pivarni Spored. 1. Viktorin — „Zmes narodnih pesnij“, svira vojaška godba. 2. Pl. Balfé — Overture k operi „Ciganka“. 3. „Prolog“, govori gosp. Al. Pin. 4. Fr. Gerbič — „Moj spominek“, mešani zbor. 5. Hribar — „Brambovska“ moški zbor. 6. Hausner — „V českem gaju v našem raji“, svira vojaška godba. 7. A. Sohor — „Naša zvezda“ mešani zbor. 8. A. Hajdrih — „Sirota“, moški zbor z alt-samospevom. 9. Schlögel „Zimska basen“, svira vojaška godba. Hišnik v zadregi. Veseloigra v dveh dejanjih. Spisal Anton Kržič. P. n. člani Šišenske čitalnice so prosti ustopnine. Gostje plačajo 50 kr. za osobo. Začetek ob 7. uri.

— (Vabilo) k plesni veselici, katero priredi Čitalnica na Vrhnikih dne 7. februarja 1886 v društvenih prostorih. Začetek ob 8. uri. Ustopnina za ude 30 kr., za neude 50 kr.

— (Vabilo) k veselici, katero priredi „Narodna čitalnica“ v Cerknici dne 7. februarja v prostorih gosp. Antona de Schiava. Spored. 1. „Solza“, poje moški zbor. 4. Ipavec: „Zapuščena“, poje četverspev. 3. Godba. 4. Knahl: „Pihaj vetrič“ poje četverspev. 5. Godba. 6. Abt: „Zastavenička“ poje četverspev. 7. „U boj“, poje moški zbor. Potem tombola in ples. Četverspeve poje iz prijaznosti znani Ljubljanski kvartet č. gg. Pribil, Pelan, Štampcar in Dečman. Pri plesu svira češki kvintet. Začetek ob 7. uri zvečer. Ustopnina za ude od osebe 40 kr., z rodbino 70 kr., za neude od osebe 70 kr. z rodbino 1 gld. Odbor.

— (Akademično društvo „Triglav“) ima svoje V. redno zborovanje v soboto dne 6. t. m. v gostilni „zum wilden Mann“ in sicer ob 8. uri zvečer. Dnevni red: I. Čitanje zapisnika. II. „Preširen kot satirik“, predava g. stud. iur. Grossman. III. Pogovori o desetletnici. IV. Slučajnosti. — Gosti dobro došli!

— (Razpisana) je začasna služba občinskega tajnika v Loki pri Zidanem mostu. Občinsko plačilo 400 gld. na leto in prosto stanovanje. Za druge pisarije 100 gld. Prošnje do 1. marca t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 5. februarja. Levica razdrta. Resolucija nemško-avstrijskega kluba odločno graja postopanje nemškega kluba nasproti Bismarckovemu govoru.

Dunaj 4. februarja. Kakor je „Pol. Correspondenz“ iz Bukurešta izvedela, je v instrukciji, ki jo je bolgarska vlada dala Gešovu, tudi točka, da mora Srbija plačati vojno odškodnino. Madjid paša bode v imenu Turčije prijavil to zahtevo.

Bukurešt 4. februarja. Danes bila prva seja pogajalcev miru. Zamenjala so se pooblastila. Prihodnja seja v soboto.

Atene 4. februarja. Oboroževanje se nadaljuje in vojska koncentruje se v Tesaliji. Nabor za lovsko četo napreduje. Pričakuje se četvero torpedovk. Grško brodovje je še v Kalcisu.

Razne vesti.

* (Grozodejstvo.) Iz Bruselja brzjavljaja se v 4. dan t. m.: Včeraj so delavci, ki lomijo kamenje v Saintes u, izvršili atentat, ki je imel grozovite posledice. Delavci, katere so zaradi raznih izgrediv odpuštili, ukrali so 14 kilogramov dinamita, hoteč razstreliti ves kamnolom in vse delavnice. To se jim sicer ni popolnoma posrečilo, a več delavskih in zasobnih hiš šlo je v zrak, več sto ljudi je mrtvih, ali pa teško ranjenih. Zmešnjava bila je strašna. Hudodelcev še niso dobili.

* (Ustanovitev trgovskega ministerstva v Rusiji.) Kakor se poroča iz Peterburga, predložil je ministerski svet caru v potrdilo spomenico za ustanovitev posebnega ministerstva za trgovino in tovarne, katera posla je dosedaj oskrbovalo finančno ministerstvo. Ob enem do-

bodo ruska zastopništva pri tujih veleavlastih tudi posebne oddelke za trgovinsko upravnistvo.

Uspešni pokladki. Odprte rane vsake vrste, pri-
sajane otekline, ulesa ozdravi naglo Moll-ovo „Francosko
žganje in sol“. V steklenicah po 80 kr. Po poštnem
povzetju razpošilja vedno A. Moll, lekarnar in c. kr.
dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah in
specerijskih prodajalnicah na deželi zahtevaj izrečno Moll-ov
izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 8 (2C—1)

Tuji:

4. februarja.

Pri **Stenu**: Tewele z Dunaja. — Piskar iz Trsta.
— Demšar iz Stopić.
Pri **Molli**: Bodenstein z Dunaja. — Arhseli, Rí-
viere iz Celja. — Samson z Dunaja. — Tomič iz Kočevja.
— Polak z Dunaja.
Pri **cemarji avstrijskem**: Purkat iz Kranja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
4 febr.	7. zjutraj	728.82 mm.	—4.8° C	brezv.	megla	
	2. pop.	729.72 mm.	—1.4° C	sl. szh.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	732.32 mm.	—1.1° C	sl. svz.	d. jas.	

Srednja temperatura — 1.5°, za 0.7° pod normalom.

Dunajska borza

dne 5. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	84 gld. 15	kr.
Srebrna renta	84 " 40	"
Zlata renta	112 " 60	"
5% marona renta	101 " 30	"
Akcije narodne banke	872 " —	"
Kreditne akcije	298 " 50	"
London	126 " 50	"
Srebro	— " —	"
Napol.	10 " 03	"
C. kr. cekini	5 " 93	"
Nemške marke	61 " 95	"
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 123	"
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 171	"
Ogrska zlata renta 4%	101 " 45	"
papirna renta 5%	93 " 45	"
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 " —	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 116	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125 " —	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	116 " —	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 " 75	"
Kreditne srečke	100 gld. 177	"
Rudolfove srečke	10 " 19	"
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 114	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	205 " —	"

Zahvala.

Za blago sočutje, izražano o bolezni in o
smrti gospoda

FRANA MAROUTH,

za mnoge darovane vence in obilno udeležbo spre-
voda izrekajo najtoplejšo zahvalo

(75) **togujoči ostali.**

V Ljubljani 5. februarja 1886.

Zahvala.

Za mnogo dokazov milega sočutja o bolezni
in smrti našega ljubljene sina, oziroma brata,
gospoda

JAKOBA KLOBOVSA,

ter za mnogobrojno spremstvo pri pogrebu, potem
slavni prostovoljni požarni brambi, gospodom pev-
cem za glnjivo petje, pokloniteljem in nosilcem
krasnih vencev izrekamo najtoplejšo zahvalo.

Škofja Loka, dne 4. februarja 1886.

(79) **Žalujoča rodbina.**

Št. 2086.

(66—1)

Razglas.

Opiraje se na §. 34 provizoričnega obč. reda
za Ljubljansko mesto magistrat javno naznanja, da
so imeniki volilcev za letošnje dopolnilno volitev
mestnega zastopa

od 1. do 28. februarja letos

v magistratnem ekspeditu razpoloženi za splošno
pregledovanje.

Ugovore zoper te imenike bodi si, da je kdo
vanje upisan, ki nema volilne pravice, ali da je kdo
izpuščen, ki ima volilno pravico, ali pa da kdo ni
upisan v pravem razredu, uložiti je

do zadnjega februarja letos.

Ta razglas se hišnim posestnikom oznanja, da
naj opomnijo svoje za volitev opravilene gostače.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 31. januarja 1886.

Župan: Grasselli.

Odvetniškega koncipijenta

z večletno prakso takoj vsprejme

Dr. A. Mosche,

(63—3) odvetnik v Ljubljani.

Služba občinskega služabnika

je razpisana pri županstvu v **Krškem**. —
Letna plača 180 gld., postranski zaslužek blizu
100 gld. in prosto stanovanje. (70—1)

Prošnje do **koneca februarja t. l.** na
županstvo v **Krškem (Gurksfeld).**

Trgovski pomočnik,

24 let star, kateri je že dalj časa v službi v neke večje
prodajalnici mešanega blaga in deželnih pridelkov, želi do
dne **1. avgusta t. l.** priti h kakoj vdovi kot **poslovni**
vodja, trgovski pomočnik ali pa kam kot **magazi-**
ner. — Pisma pod **lt. 7** na upravnistvo „Slovenskega Na-
roda“. (54—4)

Posredovalec ženitve

se išče.

Ponudbe do **10. t. m.** na upravnistvo „Sloven-
skega Naroda“ pod **B. 150.** (76—1)

Dve prični, delavni

služkinji

z dežele se **vsprejmeta**. Mesečna plača 5 gld., pozneje
tudi več. — Tudi jeden

mizar za izdelovanje zabojev

dobi **stalno delo**. — Vpraša se v

(68—1) **A. Mayer-jevi**
prodajalnici piva v steklenicah v Šiški.

CHAMPAGNE
AYALA & Co.
Glavna zaloga v Ljubljani pri
g. PETER LASSNIK-u.
Varstvena znamka.

Velika partija 1 (788—131)
ostankov sukna
(po 3—4 metre, v vseh barvah, za polno možko
obleko, pošilja po poštnem povzetju, ostanek po 5 gl.
Storch v Brnu.
Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.
Uzorec proti pošiljatelj marke za 10 kr.

Anchor parobrodna linija

iz Trsta v New-York naravnost.

Odhod v **1. in 15. dan** vsakega meseca.

Veliki prvorazredni parniki te svetovnoznane v Avstriji
jedino koncesionirane linije vsprejemajo potnike po naj-
nižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

Potniki naj se obrnejo na **Gergeot & Po-**
gliaco, glavne agente, **Via de l' Arsenal 86, 2**
v Trstu.

Dobivajo se tudi vožni listki za vsa mesta Zjednje-
nih držav po najnižjih cenah. (32—8)

Za zimsko zdravljenje!

Nova napolnitev

medicinalnega

ribjega olja.

Pristno in jako zdravilno.

1 steklenica 60 kr., dvojne velikosti 1 gold.

Prodaja (674—13)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.